

MINISTARSTVO PRAVDE BOSNE I HERCEGOVINE

1132

Na osnovu člana 208. stav (3) Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju krivičnih sankcija, pritvora i drugih mjera ("Službeni glasnik BiH", br. 12/10 i 100/13) i člana 43. st. (1) i (3) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 03/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15 i 40/15), u vezi sa članom 54. Jedinstvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 11/05, 58/14 i 60/14), u cilju uskladavanja normi u poretku i olakšane primjene, ministar pravde Bosne i Hercegovine utvrđuje prečišćeni tekst Pravilnika o vrsti i uslovima za izvršenje krivične sankcije rada za opće dobro na slobodi ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06, 43/10 i 18/14)

PRAVILNIK

O VRSTI I USLOVIMA ZA IZVRŠENJE KRIVIČNE SANKCIJE RADA ZA OPĆE DOBRO NA SLOBODI "PREČIŠĆENI TEKST"

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim Pravilnikom utvrđuju se vrste i uslovi za izvršenje krivične sankcije rada za opće dobro na slobodi, koja predstavlja posebnu krivično - pravnu mjeru, odnosno mjeru iz kategorije alternativnih krivičnih sankcija, koju u zakonom predviđenom postupku izrekne Sud Bosne i Hercegovine, inostrani sud za djela predviđena u Krivičnom zakonu Bosne i Hercegovine ili je to predviđeno Međunarodnim ugovorom, kao i na zahtjev osudjenog lica ako mu je ta sankcija izrečena u entitetskim sudovima za djela predviđena Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine.

Rad za opće dobro na slobodi (u dalnjem tekstu: rad za opće dobro), izvršava Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Ministarstvo pravde).

Član 2.

Kad sud odmjeri i izreke kaznu zatvora od najviše do jedne godine, istovremeno može odrediti da se izrečena kazna, uz pristanak optuženika, zamjeni radom za opće dobro.

Odluka da se kazna zatvora zamjeni radom za opće dobro zasniva se na ocjeni da, uzimajući u obzir sve okolnosti koje određuju vrstu i raspon kazne, izvršenje kazne zatvora ne bi bilo neophodno za ostvarenje svrhe kažnjavanja, ali istovremeno uslovna kazna ne bi bila dovoljna za postizanje opće svrhe krivično-pravnih sankcija.

Član 3.

Rad za opće dobro određuje se u trajanju srazmjerno izrečenoj kazni zatvora od najmanje deset do najviše devedeset radnih dana. Rok izvršenja rada za opće dobro ne može biti kraći od jednog mjeseca niti duži od jedne godine.

Pod radnim danom podrazumijeva se osmosatno radno vrijeme, odnosno sedmično radno vrijeme lica raspoređenog na rad za opće dobro iznosi 40 sati, a raspoređuje se na najmanje pet radnih dana.

Lica koja rade puno radno vrijeme po osnovu navedene krivično - pravne mjere, imaju pravo na odmor u toku radnog dana u trajanju od 30 minuta.

Član 4.

Odmjeravajući trajanje rada za opće dobro kao i rok izvršenja tog rada, sud će uzeti u obzir izrečenu kaznu zatvora koja se zamjenjuje i mogućnosti učinioca u pogledu njegove lične situacije i zaposlenja.

Broj radnih dana za opće dobro u toku jednog mjeseca koje će osuđenik izvršavati kao zamjena za izrečenu kaznu zatvora

odredit će sud s tim da prvi mjesec rada mora imati najmanje deset radnih dana a svi ostali mjeseci sveukupno mogu imati najviše do osamdeset radnih dana.

U cilju srazmjnog određivanja rada za opće dobro izrečenoj kazni zatvora, djelimičnog izvršenja navedenog rada kao i okolnostima iz stava (1) i (2) ovog člana, trajanje rada može se osim u radnim danima, odrediti i u radnim satima manjim od osmosatnog radnog vremena.

Član 5.

U slučaju kada osuđenik po isteku odredenog roka, nije izvršio ili je samo djelimično izvršio rad za opće dobro, sud će donijeti odluku o izvršenju kazne zatvora u trajanju srazmernom vremenu preostalog rada za opće dobro.

Trajanje rada za opće dobro određuje se srazmjerno izrečenoj kazni zatvora u trajanju od najmanje 10 do najviše 90 radnih dana, pa će na osnovu toga sud tražiti odnos između visine izrečene kazne zatvora i trajanja rada za opće dobro posebno u slučajevima kada je osuđeni samo djelimično izvršio rad za opće dobro.

Član 6.

Zamjena kazne zatvora radom za opće dobro može se primijeniti i u slučajevima kada se odlukom suda novčana kazna zamjenjuje kaznom zatvora, shodno članu 47. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 03/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15 i 40/15).

Član 7.

Izvršavanje rada za opće dobro prema osuđeniku započinje nakon pravosnažnosti sudske presude.

Rad za opće dobro traje najmanje 10 a najviše 90 dana, u skladu s presudom iz prethodnog stava.

Rad za opće dobro izvršava se u mjestu prebivališta, odnosno boravišta osuđenika.

Rok za upućivanje osuđenika na izvršavanje rada za opće dobro ne može biti kraći od jednog mjeseca ni duži od jedne godine od dana dostavljanja presude Ministarstvu pravde.

Osuđenik ne snosi troškove izvršavanja rada za opće dobro niti plaća takse na podneske, službene radnje i odluke u vezi s primjenom ovoga pravilnika.

Rad za opće dobro je besplatan i ne služi postizanju dobiti.

Član 8.

Svrha izvršavanja rada za opće dobro je da se, uvažavajući opće svrhu krivično - pravnih sankcija, osuđenik kojem je, pod određenim uslovima i obavezama, ograničena sloboda, ne isključi iz društva, već da, uz pomoć i nadzor društvene zajednice, dobrovoljno ličnim postupcima, radom i odnosom prema posljedicama izazvanim počinjenim djelom razvije svijest o štetnosti određenih ponašanja i odgovornosti za štetne posljedice.

Član 9.

Rad za opće dobro je besplatan i ne smije služiti postizanju dobiti i lice prema kojem se primjenjuje navedena krivična sankcija ne snosi troškove izvršenja.

U vezi troškova izvršavanja krivične sankcije rad za opće dobro organi za provođenje zakona ili drugog propisa u skladu sa zakonom, trebaju imati adekvatna finansijska sredstva iz javnog budžeta za provođenje sankcija ili mjera u zajednici.

Rad za opće dobro je sankcija ili mjera koja podrazumijeva neplaćeni rad koji koristi zajednici i koja kroz elemente radne discipline i obveznog neplaćenog rada, zadovoljava svrhu kazne u vidu društvene osude počinjenog krivičnog djela uz istovremeni uticaj na spriječavanje učinioca da ubuduće ne počini krivično djelo i čiji je cilj da kod osuđenog lica stvori osjećaj da može biti koristan član zajednice, da doprinosi zajednici i da se na taj način

oduži zajednici za počinjeno krivično djelo kojim je oštetio društvenu zajednicu.

Član 10.

Državni organi, ustanove i druga pravna lica dužni su saradivati s Ministarstvom pravde, u izvršavanju rada za opće dobro, kad to Ministarstvo pravde od njih zatraži.

Član 11.

Rad za opće dobro, može se obavljati u državnim organima, ustanovama i drugim pravnim licima (u dalnjem tekstu: poslodavac), koje obavljaju djelatnost u okviru koje se može ostvariti opća svrha kažnjavanja izvršavanja krivično - popravnih sankcija i posebna svrha izvršenja rada za opće dobro.

Djelatnost poslodavca treba biti humanitarna, ekološka, komunalna, uslužna, kao i svaka druga djelatnost za koju Ministarstvo pravde smatra da se sa istom može postići opća svrha izvršavanja, kao i posebna svrha izvršavanja navedene krivične sankcije.

Član 12.

Poslovi na kojima se obavlja rad za opće dobro u državnim organima mogu biti:

1. Administrativno - tehnički,
2. Operativno - tehnički
3. Pomoći poslovi.

Član 13.

Poslovi na kojima se obavlja djelatnost u ustanovama mogu biti pomoći i administrativno - tehnički poslovi u javnim ustanovama čiji je osnivač Vijeće ministara BiH, Federacija BiH, Republika Srpska, Brčko Distrikt BiH, kantoni Federacije BiH ili u ustanovama u kojima su navedeni organi povjerili javna ovlaštenja, općine, kao i u drugim ustanovama u oblasti fizičke kulture, kulture, obrazovanja, nauke, zdravstva, dječje zaštite, socijalne zaštite i socijalne sigurnosti.

Član 14.

Poslovi na kojima se obavlja djelatnost u drugim pravnim licima mogu biti poslovi nekvalifikovanog do visokokvalifikovanog radnika, odnosno pomoći i administrativno-tehnički poslovi u javnim preduzećima čiji su osnivači organi iz člana 13. ovog Pravilnika, preduzećima, firmama, kao i drugim pravnim licima ili udruženjima.

Član 15.

Poslovi kod poslodavca kod kojeg je osudenik do tada bio u radnom odnosu mogu biti isti poslovi na kojima je osudenik do tada radio ili drugi poslovi.

Član 16.

Ministarstvo pravde raspoređuje osudenike na rad za opće dobro, određuje vrstu posla i radno mjesto na kojem će se obavljati rad za opće dobro, vodeći računa o sposobnostima i znanjima osudjenog lica.

Ministarstvo pravde neposredno preduzima mjere za poboljšanje izvršavanja rada za opće dobro, pruža stručnu pomoć, prikuplja i obraduje statističke podatke, te obavlja i druge poslove propisane ovim Pravilnikom i drugim propisima.

Ministarstvo pravde saraduje s drugim državnim organima, naučnim i drugim ustanovama, strukovnim udruženjima, drugim pravnim licima i pojedincima, radi poboljšavanja uslova izvršavanja rada za opće dobro i pomoći osudenicima.

Ministarstvo pravde, kad je to u javnom interesu ili kad to nade za potrebno, radi upoznavanja javnosti, obaveštava javnost o uslovima i stanju izvršavanja rada za opće dobro, radi uključivanja društvene zajednice u postupke izvršavanja.

II. NAČELA IZVRŠAVANJA RADA ZA OPĆE DOBRO

Član 17.

Rad za opće dobro izvršava se na način koji osudenuku i njegovoj porodici jamči poštivanje ljudskog dostojanstva, osnovnih prava i sloboda i privatnosti.

Zabranjuje se diskriminacija zasnovana na rasi, boji kože, spolu, jeziku, religiji ili vjerovanju, političkom ili drugim uvjerenjima, nacionalnom i socijalnom porijeklu.

Osudenik, koji je bio podvrgnut nezakonitom postupanju ili diskriminaciji iz stava (2) ovoga člana, ima pravo na naknadu štete.

Član 18.

Rad za opće dobro izvršava se prema pojedinačnom programu izvršavanja, u skladu sa ovim Pravilnikom.

Pojedinačni program iz stava (1) ovog člana utvrđuje državni službenik i povjerenik za svakog osudjenika, a na osnovu osobina ličnosti, ličnih prilika, zdravstvenog stanja, zaposlenja, sposobnosti i stručnosti osudjenika.

III. ORGANI, LICA I NAČIN IZVRŠAVANJA RADA ZA OPĆE DOBRO

Član 19.

Ministarstvo pravde izvršava pravosnažnu presudu o zamjeni kazne zatvora radom za opće dobro, putem državnog službenika Ministarstva pravde i povjerenika.

Povjerenik je zaposlenik pravnog lica kod kojeg se obavlja rad za opće dobro (u dalnjem tekstu: povjerenik), kojeg na prijedlog rukovodioca tog pravnog lica, rješenjem imenuje ministar pravde i koji obavlja neposredni nadzor nad izvršavanjem rada za opće dobro.

Državni službenik iz stava 1. ovog člana i povjerenik može biti lice koje ima završenu visoku stručnu spremu, radno iskustvo u trajanju od najmanje tri godine i primjerene ljudske osobine koje mogu biti uzor ponašanja osudjenika.

Izuzetno, povjerenik ne mora imati visoku stručnu spremu, ukoliko u tom pravnom licu nema odgovarajućih zaposlenika visoke stručne spreme.

Ministarstvo pravde vodi evidenciju povjerenika.

Za svoj rad državni službenik i povjerenik su odgovorni ministru pravde.

Član 20.

Ministarstvo pravde organizuje obuku, radi osposobljavanja povjerenika i upoznavanja sa njihovim pravima i obavezama.

U organizovanju obuke povjerenika, Ministarstvo pravde može zatražiti pomoći od ministarstava nadležnih za zdravstvo, rad i socijalnu zaštitu, obrazovanje i sport, a po potrebi i drugih državnih organa, ustanova, udruženja i pojedinih stručnjaka (socijalni zaposlenik, pedagog, psiholog i sl.).

Ministar pravde donosi Pravilnik o načinu rada, odgovornosti, obučavanju i evidenciji povjerenika.

IV. IZVRŠAVANJE RADA ZA OPĆE DOBRO

Član 21.

Djelatnost u okviru koje se obavlja rad za opće dobro mora odgovarati općoj svrsi krivično - pravnih sankcija i posebnom cilju ovoga rada.

Rad za opće dobro može se izvršavati kod poslodavca kod kojeg je osudenik do tada bio u radnom odnosu, ukoliko je s tim saglasan poslodavac i osudenik.

Ministar pravde zaključuje ugovore s državnim organima, ustanovama, poslodavcima iz prethodnog stava i drugim pravnim licima o postojanju zajedničkog interesa za izvršavanje rada za opće dobro i upućivanju osuđenika na rad za opće dobro.

Ugovor iz prethodnog stava ovoga člana sadrži opis djelatnosti poslodavca, vrste poslova na kojima osuđenik može izvršavati rad za opće dobro, mjesto izvršavanja rada za opće dobro, spisak lica koja mogu biti imenovana za povjerenike, vrijeme trajanja ugovora, uslove pod kojima se može raskinuti ugovor, prava i obaveze Ministarstva pravde i poslodavca i druga pitanja od značaja za izvršavanje rada za opće dobro.

Ministarstvo pravde vodi evidenciju poslodavaca s kojima su zaključeni ugovori iz stava 3. ovog člana i popis radnih mjesta.

Član 22.

Ministarstvo pravde donosi rješenje o raspoređivanju na rad osuđenika i rješenje o imenovanju povjerenika u roku od 15 dana od prijema pravosnažne presude.

Osuđenik se rješenjem raspoređuje na rad na raspoloživo radno mjesto, u skladu s odredbama ovog Pravilnika.

Prije donošenja rješenja o raspoređivanju na rad za opće dobro, Ministarstvo pravde upućuje osuđeniku na ljekarski pregled, radi utvrđivanja zdravstvene sposobnosti za obavljanje poslova na koje se raspoređuje.

Rješenjem iz stava (1) ovog člana, u dogovoru s poslodavcem, odreduje se početak, raspored i završetak izvršavanja rada za opće dobro.

Vrijeme izvršavanja rada za opće dobro, zavisno od potrebe, vrste i mjeseta rada, po prijedlogu osuđenika, može se, izmjenom rješenja, prilagoditi potrebama osuđenika.

Ministarstvo pravde obavijestava sud koji je donio presudu o početku izvršavanja rada za opće dobro.

Član 23.

Rješenje ministra pravde o raspoređivanju osuđenika na rad za opće dobro je konačno i protiv njega se ne može pokrenuti upravni spor.

Član 24.

Ako se osuđenik shodno odredbi člana 22. stav (4) ovog Pravilnika, u roku od osam dana od kada je pozvan ne javi državnom službeniku Ministarstva pravde, radi raspoređivanja i izvršavanja rada za opće dobro ili mu poziv nije mogao biti dostavljen na adresu koju je dao Sudu prilikom zamjene kazne zatvora radom za opće dobro ili ukoliko se ne javi poslodavcu ili drugom pravnom licu kod kojeg je raspoređen rješenjem ministra pravde ili odbija raditi, van razloga iz čl. 31. i 32. ovog Pravilnika, ministar pravde će o tome obavijestiti Sud radi donošenja odluke o izvršavanju prвobitno izrečene kazne zatvora.

Član 25.

Rješenjem o imenovanju povjerenika određuju se prava i obaveze povjerenika, period za koji se povjerenik imenuje, ime i prezime osuđenika kojeg nadzire u obavljanju rada za opće dobro i utvrđuje naknadu za obavljanje poslova povjerenika.

Ministarstvo pravde donosi Pravilnik o mjerilima za utvrđivanje naknade povjerenicima.

Član 26.

Protiv rješenja ministra pravde o imenovanju povjerenika dozvoljeno je pravo žalbe Ministarstvu pravde u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Žalba na rješenje iz stava (1) ovog člana ne zadržava izvršenje rješenja.

Rješenje po žalbi iz stava (2) ovog člana je konačno i protiv njega se ne može voditi upravni spor.

Član 27.

Povjerenik koji obavlja neposredni nadzor nad izvršavanjem rada za opće dobro može biti zamijenjen:

- 1) na lični zahtjev;
- 2) zbog nastale iznenadne sprječenosti povjerenika da obavlja navedene poslove i

3) zbog osnovane sumnje u nepristrasnost povjerenika ili postojanja okolnosti koji ukazuju na mogući sukob interesa.

Ukoliko povjerenik ne obavlja savjesno i u skladu sa propisima neposredni nadzor nad izvršavanjem rada za opće dobro, ministar pravde može razriješiti povjerenika i imenovati drugog povjerenika na prijedlog rukovodioца pravnog lica kod kojeg se izvršava navedena sankcija.

Protiv rješenja iz stava (2) ovog člana, povjerenik ima pravo žalbe Ministarstvu pravde u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Žalba na rješenje ne zadržava izvršenje rješenja.

Rješenje doneseno po žalbi je konačno i protiv njega se ne može pokrenuti upravni spor.

Rješenje iz stava (2) ovog člana upisuje se u knjigu evidencije povjerenika koju vodi Ministarstvo pravde shodno članu 19. ovog Pravilnika u vezi sa članom 11. Pravilnika o izboru, načinu rada, odgovornosti, obučavanju i evidenciji povjerenika za izvršenje krivične sankcije rad za opće dobro na slobodi ("Službeni glasnik BiH", br. 54/07 i 41/10).

Član 28.

Na radno vrijeme osuđenika, odmor u toku rada, dnevni i sedmični odmor, te upotrebu sredstava zaštite na radu, primjenjuju se opći propisi odnosno akti poslodavca.

Poslodavac osigurava osuđenike od nezgoda na poslu i profesionalnih oboljenja, za vrijeme rada za opće dobro.

Osuđenik je odgovoran za štetu koju, za vrijeme rada za opće dobro, namjeramo ili grubom napažnjom prouzrokuje poslodavcu.

Član 29.

Ukoliko poslodavac nije u mogućnosti organizovati kolektivni prevoz osuđenika zajedno sa ostalim radnicima ili zaposlenicima a udaljenost mjesta prebivališta osuđenika i mjeseta rada zahtijeva korištenje javnog prevoza, u takvim okolnostima, na prijedlog poslodavca Ministarstvo pravde može priznati troškove u vezi naknade za prevoz do visine mjesечne naknade prevoza određene za zaposlenike i službenike institucija Bosne i Hercegovine shodno propisima Vijeća ministara BiH.

Član 30.

Za vrijeme izvršavanja rada za opće dobro kod poslodavca ili drugog pravnog lica osuđenik ima pravo na topli obrok za vrijeme rada.

Refundaciju sredstava po osnovu troškova toplog obroka, poslodavac može zatražiti od Ministarstva pravde i čija visina ne može biti veća od visine toplog obroka određenog po jednom radnom danu za zaposlenika ili službenika na nivou institucija Bosne i Hercegovine u skladu sa donesenim propisima od strane Vijeća ministara BiH.

Član 31.

Izvršavanje rada za opće dobro može biti odgođeno ili prekinuto na molbu osuđenika, njegovog branitelja ili centra za socijalni rad.

Molba se podnosi Ministarstvu pravde. U molbi se moraju navesti razlozi i dokazi o činjenicama koje opravdavaju odgodu ili prekid pod okolnostima iz člana 132. stav (3) i (4) Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju krivičnih sankcija, pritvora i drugih mjera ("Službeni glasnik BiH", br. 12/10 i 100/13).

Molba za odgodu izvršavanja rada za opće dobro može se podnijeti u roku od tri dana od dostavljanja rješenja o rasporedu na rad za opće dobro, a nakon proteka toga roka, ako su razlozi za odgodu nastali kasnije, a izvršavanje rada za opće dobro još nije započeto, ali ne kasnije od četrdeset osam sati po saznanju za njihovo postojanje.

Molba sadržava izvršavanje rješenja o radu za opće dobro.

Molba za prekid izvršavanja rada za opće dobro može se podnijeti u roku od dvadeset četiri sata od nastupanja okolnosti koja je razlog za prekid.

Molba zadržava izvršavanje rješenja o rasporedu na rad za opće dobro.

Rješenje o odgodi, odnosno rješenje o prekidu izvršavanja rada za opće dobro donosi ministar pravde, u roku od tri dana od prijema molbe.

Član 32.

Razlozi za odgodu ili prekid izvršavanja rada za opće dobro su:

- 1) iznenadno oboljenje osuđenika,
- 2) smrtni slučaj, teška bolest ili nastupanje okolnosti u kojima je, prema mišljenju centra za socijalni rad, osuđenik postao jedini obavezni osiguravatelj brige o maloljetnoj djeci, bračnom ili vanbračnom drugu, roditelju, usvojeniku ili usvojeniku,
- 3) potreba obavljanja ili dovršenja radova izazvanih elementarnom nepogodom ili drugom nesrećom, zbog čijeg neobavljanja bi nastala znatna materijalna šteta, a u užoj porodici osuđenika nema drugog radno - sposobnog lica.

Osim u slučajevima iz prethodnog stava, Ministarstvo pravde može, izuzetno i u drugim opravdanim slučajevima, prekinuti izvršavanje rada za opće dobro, ali ne na period duži od perioda utvrđenog u stavu (4) ovog člana.

Postojanje razloga iz stava (1) i (2) ovog člana, osuđenik dokazuje odgovarajućom potvrdom ili drugom ispravom.

Izvršavanje rada za opće dobro iz razloga iz stava (1) tačke 1. ovoga člana može se odgoditi ili prekinuti dok bolest traje, zbog razloga iz tačke 2. najduže do dvadeset dana, zbog razloga iz tačke 3. do dovršetka posla, a najduže do dvadeset dana, a u slučaju iz stava (2) ovoga člana najduže do tri dana.

Ponovljene odgode izvršavanja rada za opće dobro ne mogu trajati ukupno duže od šest mjeseci.

U slučaju ponovljene odgode izvršavanja rada za opće dobro zbog bolesti osuđenika, koja traje duže od šest mjeseci, Ministarstvo pravde o tome obavještava sud koji je izrekao presudu, koji donosi odluku u dalnjem izvršavanju presude.

Ponovljeni prekidi izvršavanja rada za opće dobro ne mogu trajati duže od trideset dana.

U slučaju ponovljenog prekida izvršavanja rada za opće dobro zbog bolesti osuđenika, koja traje duže od trideset dana, Ministarstvo pravde o tome obavještava sud koji je izrekao presudu, koji donosi odluku o dalnjem izvršavanju presude.

Na odgodu vojnim obveznicima shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim se reguliše odgoda izvršavanja kazne zatvora vojnim obveznicima.

Odgoda i prekid izvršavanja rada za opće dobro ne može se odobriti ako će zbog odgode ili prekida izvršenja nastupiti zastarjelost izvršenja rada za opće dobro.

Član 33.

Prilikom upućivanja osuđenika na rad za opće dobro, državni službenik upoznaje osuđenika sa pravima i dužnostima u toku izvršavanja rada za opće dobro, načinom na koji može ostvarivati svoja prava i posljedicama neurednog izvršavanja ili neizvršavanja rada za opće dobro.

Povjerenik je dužan osuđenika uvesti u posao, pružiti mu potrebnu pomoći i zaštitu, te u saradnji sa državnim službenikom, nadgledati ispunjenje obaveze rada za opće dobro.

Državni službenik može povjereniku davati bliža uputstva i određivati uslove za izvršavanje rada za opće dobro.

Državni službenik dužan je, najmanje jednom u deset dana, izvršiti lični uvid u izvršenje rada za opće dobro i o tome unijeti zabilješku u osobni list osuđenika.

Član 34.

U Ministarstvu pravde se vodi matična knjiga osuđenika i osobni list osuđenika.

Povjerenik vodi osobni list za svakog osuđenika nad kojim vrši nadzor (kontrolu).

Uputstvo o matičnoj knjizi osuđenika i osobnom listu donosi ministar pravde.

Član 35.

Matična knjiga osuđenika sadrži lične podatke o osuđeniku, podatke o sudskoj presudi, o vremenu i mjestu izvršavanja rada za opće dobro, podatke iz zaključnog izvještaja o obavljenom radu za opće dobro i druge podatke, u skladu sa Uputstvom o matičnoj knjizi osuđenika.

Član 36.

Za svakog osuđenika u Ministarstvu pravde vodi se osobni list.

U osobni list se upisuju podaci o osuđeniku i ulaže dokumentaciju potrebnu za praćenje zakonitosti izvršavanja rada za opće dobro, a posebno:

- 1) presuda,
- 2) rješenje o raspoređivanju na rad za opće dobro i druge odluke koje se odnose na rad za opće dobro i njegovo izvršavanje,
- 3) program izvršavanja i njegove izmjene,
- 4) zabilješke o zapažanjima i mišljenjima državnog službenika i povjerenika,
- 5) obavještenja povjerenika o izvršavanju, odnosno zanemarivanju izvršavanja rada za opće dobro,
- 6) prigovor osuđenika i odluka ministra pravde po prigovoru,
- 7) izvještaj povjerenika o završenom radu za opće dobro,
- 8) zaključni izvještaj o obavljenom radu za opće dobro.

Povjerenik vodi osobni list za svakog osuđenika, u koji upisuje podatke i ulaže dokumentaciju potrebnu za praćenje izvršavanja rada za opće dobro, a posebno:

- 1) rješenje o raspoređivanju na rad za opće dobro,
- 2) program izvršavanja i njegove izmjene,
- 3) zapažanja i mišljenja povjerenika,
- 4) izvještaj o radu i ponašanju osuđenika,
- 5) izvještaj o završetku rada za opće dobro.

Osuđenik ima pravo uvid u sve podatke iz osobnog lista.

Član 37.

O radu i ponašanju osuđenika povjerenik podnosi izvještaj Ministarstvu pravde.

Izvještaj se podnosi nakon svake trećine izvršenog rada, a po potrebi i češće.

O zanemarivanju obaveze rada za opće dobro, povjerenik, bez odlaganja, obavještava Ministarstvo pravde.

Nakon izvršenja rada za opće dobro, povjerenik podnosi Ministarstvu pravde izvještaj o završenom radu za opće dobro.

Na osnovu izvještaja povjerenika o završenom radu za opće dobro, Ministarstvo pravde sačinjava zaključni izvještaj o obavljenom radu za opće dobro i dostavlja ga sudu koji je izrekao presudu.

Član 38.

Zanemarivanjem obaveze rada za opće dobro smatra se kašnjenje na rad, neopravданo izostajanje s rada, napuštanje rada i namjerno dovođenje sebe u stanje umanjene radne sposobnosti, namjerno oštećenje sredstava za rad, nepoštivanje organizacije i načina rada, ponašanje i odnosi sa zaposlenicima poslodavca ili korisnicima rada koji ne doprinose ostvarenju posebnog cilja toga rada.

U slučaju iz stava (1) ovoga člana, povjerenik, bez odlaganja, obavještava Ministarstvo pravde.

U slučaju ponovljenog zanemarivanja obaveze rada za opće dobro, poslodavac može raskinuti ugovor iz člana 21. stav (5) ovog Pravilnika, pod uslovima utvrđenim ugovorom.

Poslodavac je dužan pismeno i bez odlaganja, obavijestiti Ministarstvo pravde o namjerni raskidanju ugovora, a Ministarstvo pravde o tome obaveštaju sud koji je donio odluku o zamjeni kazne zatvora radom za opće dobro.

Ukoliko sud, u roku od 15 dana od dana prijema obaveštenja o raskidu ugovora, ne odluci da osuđenika vrati na izdržavanje kazne zatvora, Ministarstvo pravde obavezno je osuđeniku osigurati izvršenje rada za opće dobro kod drugog poslodavca.

Član 39.

Osuđenik ima pravo prigovora ministru pravde u vezi sa podacima u osobnom listu, na program rada i izvještaj povjerenika, te na nepravilan odnos državnog službenika i povjerenika prema njemu za vrijeme rada za opće dobro.

Državni službenik i povjerenik su dužni prigovore zabilježiti u osobni list i dostaviti ih ministru pravde.

U roku ne dužem od osam dana od prijema prigovora, Ministarstvo pravde, dužno je saslušati osuđenika, državnog službenika i povjerenika i utvrditi opravdanost prigovora, a u dalnjem roku od tri dana dužno je dati pisano uputstvo za otklanjanje opravdanih razloga prigovora ili odrediti drugog državnog službenika ili povjerenika nadležnog za tog osuđenika.

V. NADZOR

Član 40.

Nadzor nad provođenjem ovog Pravilnika, nadzor nad izvršavanjem rada za opće dobro i nadzor nad radom povjerenika vrši Ministarstvo pravde.

VI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 41.

U roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovog Pravilnika, ministar pravde Bosne i Hercegovine donijet će:

- 1) Pravilnik o izboru, načinu rada, odgovornosti, obučavanju i evidenciji povjerenika
- 2) Pravilnik o mjerilima za utvrđivanje naknade povjerenicima
- 3) Uputstvo o matičnoj knjizi i osobnom listu osuđenika.

Član 42.

U roku od 90 dana od dana donošenja ovog Pravilnika, Ministarstvo pravde je dužno:

- 1) utvrditi listu poslodavaca koji ispunjavaju uslove za obavljanje rada za opće dobro na slobodi,
- 2) zaključiti ugovore s poslodavcima u obavljanju rada za opće dobro,
- 3) imenovati povjerenika i
- 4) organizovati obuku povjerenika.

Član 43.

Ministarstvo pravde obavešta Sud u BiH o mogućnosti izvršavanja rada za opće dobro, vrsti poslova za opće dobro i broju osuđenika koji mogu izvršavati rad za opće dobro.

Član 44.

Danom stupanja na snagu ovog Pravilnika prestaje da važi Pravilnik o vrsti i uslovima za izvršenje krivične sankcije rada za opće dobro na slobodi ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06, 43/10 i 18/14).

Član 45.

Prečišćeni tekst Pravilnika objavit će se u "Službenom glasniku BiH" i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 07-02-2-11763/15

15. decembra 2015. godine
Sarajevo

Ministar
Josip Grubeša, s. r.

Na temelju članka 208. stavak (3) Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera ("Službeni glasnik BiH", br. 12/10 i 100/13) i članka 43. st. (1) i (3) Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 03/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15 i 40/15), u svezi sa člankom 54. Jedinstvenih pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 11/05, 58/14 i 60/14), u cilju usklađivanja normi u poretku i olakšane primjene, ministar pravde Bosne i Hercegovine utvrđuje prečišćeni tekst Pravilnika o vrsti i uvjetima za izvršenje kaznene sankcije rada za opće dobro na slobodi ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06, 43/10 i 18/14)

PRAVILNIK

O VRSTI I UVJETIMA ZA IZVRŠENJE KAZNENE SANKCIJE RADA ZA OPĆE DOBRO NA SLOBODI "PROČIŠĆENI TEKST"

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Pravilnikom utvrđuju se vrste i uvjeti za izvršenje kaznene sankcije rada za opće dobro na slobodi, koja predstavlja posebnu kaznenu - pravnu mjeru, odnosno mjeru iz kategorije alternativnih kaznenih sankcija, koju u zakonom predviđenom postupku izrekle Sud Bosne i Hercegovine, inozemni sud za djela predviđena u Kaznenom zakonu Bosne i Hercegovine ili je to predviđeno Međunarodnim ugovorom, kao i na zahtjev osudene osobe ako mu je ta sankcija izrečena u entitetskim sudovima za djela predviđena Kaznenim zakonom Bosne i Hercegovine.

Rad za opće dobro na slobodi (u dalnjem tekstu: rad za opće dobro), izvršava Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Ministarstvo pravde).

Članak 2.

Kad sud odmjeri i izrekne kaznu zatvora od najviše do jedne godine, istovremeno može odrediti da se izrečena kazna, uz pristanak optuženika, zamijeni radom za opće dobro.

Odluka da se kazna zatvora zamijeni radom za opće dobro zasniva se na ocjeni da, uzimajući u obzir sve okolnosti koje određuju vrstu i raspon kazne, izvršenje kazne zatvora ne bi bilo neophodno za ostvarenje svrhe kažnjavanja, ali istovremeno uvjetna kazna ne bi bila dovoljna za postizanje opće svrhe kazneno - pravnih sankcija.

Članak 3.

Rad za opće dobro određuje se u trajanju srazmjerno izrečenoj kazni zatvora od najmanje deset do najviše devedeset radnih dana. Rok izvršenja rada za opće dobro ne može biti kraći od jednog mjeseca niti duži od jedne godine.

Pod radnim danom podrazumijeva se osmosatno radno vrijeme, odnosno tjedno radno vrijeme osobe raspoređene na rad za opće dobro iznosi 40 sati, a raspoređuje se na najmanje pet radnih dana.

Osobe koje rade puno radno vrijeme temeljem navedene kazneno - pravne mjere, imaju pravo na odmor u toku radnog dana u trajanju od 30 minuta.

Članak 4.

Odmjeravajući trajanje rada za opće dobro kao i rok izvršenja tog rada, sud će uzeti u obzir izrečenu kaznu zatvora koja se zamjenjuje i mogućnosti učinioца u pogledu njegove osobne situacije i zaposlenja.

Broj radnih dana za opće dobro u toku jednog mjeseca koje će osuđenik izvršavati kao zamjena za izrečenu kaznu zatvora odredit će sud s tim da prvi mjesec rada mora imati najmanje

deset radnih dana a svi ostali mjeseci sveukupno mogu imati najviše do osamdeset radnih dana.

U cilju srazmјernog određivanja rada za opće dobro izrečenoj kazni zatvora, djelomičnog izvršenja navedenog rada kao i okolnostima iz stavka (1) i (2) ovog članka, trajanje rada može se osim u radnim danima, određivati i u radnim satima manjim od osmosatnog radnog vremena.

Članak 5.

U slučaju kada osuđenik po isteku određenog roka, nije izvršio ili je samo djelomično izvršio rad za opće dobro, sud će donijeti odluku o izvršenju kazne zatvora u trajanju srazmјernom vremenu preostalog rada za opće dobro.

Trajanje rada za opće dobro određuje se srazmјerno izrečenoj kazni zatvora u trajanju od najmanje 10 do najviše 90 radnih dana, pa će na temelju toga sud tražiti odnos između visine izrečene kazne zatvora i trajanja rada za opće dobro posebno u slučajevima kada je osuđeni samo djelomično izvršio rad za opće dobro.

Članak 6.

Zamjena kazne zatvora radom za opće dobro može se primijeniti i u slučajevima kada se odlukom suda novčana kazna zamjenjuje kaznom zatvora, shodno članku 47. Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 03/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15 i 40/15).

Članak 7.

Izvršavanje rada za opće dobro prema osuđeniku započinje nakon pravosnažnosti sudske presude.

Rad za opće dobro traje najmanje 10 a najviše 90 dana, sukladno presudi iz prethodnog stavka.

Rad za opće dobro izvršava se u mjestu prebivališta, odnosno boravišta osuđenika.

Rok za upućivanje osuđenika na izvršavanje rada za opće dobro ne može biti kraći od jednog mjeseca ni duži od jedne godine od dana dostavljanja presude Ministarstvu pravde.

Osuđenik ne snosi troškove izvršavanja rada za opće dobro niti plaća pristojbe na podneske, službene radnje i odluke u svezi s primjenom ovoga pravilnika.

Rad za opće dobro je besplatan i ne služi postizanju dobiti.

Članak 8.

Svrha izvršavanja rada za opće dobro je da se, uvažavajući opću svrhu kazneno - pravnih sankcija, osuđenik kojem je, pod određenim uvjetima i obvezama, ograničena sloboda, ne isključi iz društva, već da, uz pomoć i nadzor društvene zajednice, dobrovoljno osobnim postupcima, radom i odnosom prema posljedicama izazvanim počinjenim djelom razvije svijest o štetnosti određenih ponašanja i odgovornosti za štetne posljedice.

Članak 9.

Rad za opće dobro je besplatan i ne smije služiti postizanju dobiti i osoba prema kojoj se primjenjuje navedena kaznena sankcija ne snosi troškove izvršenja.

U svezi troškova izvršavanja kaznene sankcije rad za opće dobro tijela za sprovođenje zakona ili drugog propisa sukladno zakonu, trebaju imati adekvatna finansijska sredstva iz javnog proračuna za sprovođenje sankcija ili mjeru u zajednici.

Rad za opće dobro je sankcija ili mjeru koja podrazumijeva neplaćeni rad koji koristi zajednici i koja kroz elemente radne discipline i obveznog neplaćenog rada, zadovoljava svrhu kazne u vidu društvene osude počinjenog kaznenog djela uz istovremeni uticaj na sprječavanje učinioца da ubuduće ne počini kazneno djelo i čiji je cilj da kod osuđene osobe stvori osjećaj da može biti koristan član zajednice, da doprinosi zajednici i da se na taj način oduži zajednici za počinjeno kazneno djelo kojim je oštetio društvenu zajednicu.

Članak 10.

Državna tijela, ustanove i druge pravne osobe dužne su surađivati s Ministarstvom pravde, u izvršavanju rada za opće dobro, kad to Ministarstvo pravde od njih zatraži.

Članak 11.

Rad za opće dobro, može se obavljati u državnim organima, ustanovama i drugim pravnim licima (u dalnjem tekstu: poslodavac), koje obavljaju djelatnost u okviru koje se može ostvariti opća svrha kažnjavanja izvršavanja kazneno - popravnih sankcija i posebna svrha izvršenja rada za opće dobro.

Djelatnost poslodavca treba biti humanitarna, ekološka, komunalna, uslužna, kao i svaka druga djelatnost za koju Ministarstvo pravde smatra da se sa istom može postići opća svrha izvršavanja, kao i posebna svrha izvršavanja navedene kaznene sankcije.

Članak 12.

Poslovi na kojima se obavlja rad za opće dobro u državnim tijelima mogu biti:

1. Administrativno - tehnički,
2. Operativno - tehnički i
3. Pomoći poslovi.

Članak 13.

Poslovi na kojima se obavlja djelatnost u ustanovama mogu biti pomoći i administrativno - tehnički poslovi u javnim ustanovama čiji je osnivač Vijeće ministara BiH, Federacija BiH, Republika Srpska, Brčko Distrikt BiH, županije Federacije BiH ili u ustanovama u kojima su navedena tijela povjerili javna ovlaštenja, općine, kao i u drugim ustanovama u oblasti fizičke kulture, kulture, obrazovanja, znanosti, zdravstva, dječje zaštite, socijalne zaštite i socijalne sigurnosti.

Članak 14.

Poslovi na kojima se obavlja djelatnost u drugim pravnim osobama mogu biti poslovi nekvalifikovanog do visokokvalifikovanog radnika, odnosno pomoći i administrativno-tehnički poslovi u javnim poduzećima čiji su osnivači tijela iz članka 13. ovoga Pravilnika, poduzećima, firmama, kao i drugim pravnim osobama ili udruženjima.

Članak 15.

Poslovi kod poslodavca kod kojeg je osuđenik do tada bio u radnom odnosu mogu biti isti poslovi na kojima je osuđenik do tada radio ili drugi poslovi.

Članak 16.

Ministarstvo pravde raspoređuje osuđenike na rad za opće dobro, određuje vrstu posla i radno mjesto na kojem će se obavljati rad za opće dobro, vodeći računa o sposobnostima i znanjima osuđenog lica.

Ministarstvo pravde neposredno poduzima mjere za poboljšanje izvršavanja rada za opće dobro, pruža stručnu pomoć, prikuplja i obrađuje statističke podatke, te obavlja i druge poslove propisane ovim Pravilnikom i drugim propisima.

Ministarstvo pravde suraduje s drugim državnim organima, znanstvenim i drugim ustanovama, strukovnim udruženjima, drugim pravnim osobama i pojedincima, radi poboljšavanja uvjeta izvršavanja rada za opće dobro i pomoći osuđenicima.

Ministarstvo pravde, kad je to u javnom interesu ili kad to nade za potrebno, radi upoznavanja javnosti, obavještava javnost o uvjetima i stanju izvršavanja rada za opće dobro, radi uključivanja društvene zajednice u postupke izvršavanja.

II. NAČELA IZVRŠAVANJA RADA ZA OPĆE DOBRO

Članak 17.

Rad za opće dobro izvršava se na način koji osuđeniku i njegovoj obitelji jamči poštivanje ljudskog dostojaštva, osnovnih prava i sloboda i privatnosti.

Zabranjuje se diskriminacija zasnovana na rasi, boji kože, spolu, jeziku, religiji ili vjerovanju, političkom ili drugim uvjerenjima, nacionalnom i socijalnom porijeklu.

Osudenik, koji je bio podvrgnut nezakonitom postupanju ili diskriminaciji iz stavka (2) ovoga članka, ima pravo na naknadu štete.

Članak 18.

Rad za opće dobro izvršava se prema pojedinačnom programu izvršavanja, sukladno ovom Pravilniku.

Pojedinačni program iz stavka (1) ovog članka utvrđuje državni službenik i povjerenik za svakog osuđenika, a na osnovu osobina osobnosti, osobnih prilika, zdravstvenog stanja, zaposlenja, sposobnosti i stručnosti osuđenika.

III. TIJELA, OSOBE I NAČIN IZVRŠAVANJA RADA ZA OPĆE DOBRO

Članak 19.

Ministarstvo pravde izvršava pravosnažnu presudu o zamjeni kazne zatvora radom za opće dobro, putem državnog službenika Ministarstva pravde i povjerenika.

Povjerenik je zaposlenik pravnog lica kod kojeg se obavlja rad za opće dobro (u dalnjem tekstu: povjerenik), kojeg na prijedlog rukovodioce te pravne osobe, rješenjem imenuje ministar pravde i koji obavlja neposredni nadzor nad izvršavanjem rada za opće dobro.

Državni službenik iz stavka 1. ovog članka i povjerenik može biti osoba koja ima završenu visoku stručnu spremu, radno iskustvo u trajanju od najmanje tri godine i primjerene ljudske osobine koje mogu biti uzor ponašanja osuđenika.

Izuzetno, povjerenik ne mora imati visoku stručnu spremu, ukoliko u tom pravnom licu nema odgovarajućih zaposlenika visoke stručne spreme.

Ministarstvo pravde vodi evidenciju povjerenika.

Za svoj rad državni službenik i povjerenik su odgovorni ministru pravde.

Članak 20.

Ministarstvo pravde organizuje obuku, radi ospozobljavanja povjerenika i upoznavanja sa njihovim pravima i obvezama.

U organiziranju obuke povjerenika, Ministarstvo pravde može zatražiti pomoć od ministarstava nadležnih za zdravstvo, rad i socijalnu zaštitu, obrazovanje i sport, a po potrebi i drugih državnih tijela, ustanova, udruga i pojedinih stručnjaka (socijalni zaposlenik, pedagog, psiholog i sl.).

Ministar pravde donosi Pravilnik o načinu rada, odgovornosti, obučavanju i evidenciji povjerenika.

IV. IZVRŠAVANJE RADA ZA OPĆE DOBRO

Članak 21.

Djelatnost u okviru koje se obavlja rad za opće dobro mora odgovarati općoj svrsi kazneno - pravnih sankcija i posebnom cilju ovoga rada.

Rad za opće dobro može se izvršavati kod poslodavca kod kojeg je osuđenik do tada bio u radnom odnosu, ukoliko je s tim saglasan poslodavac i osuđenik.

Ministar pravde zaključuje ugovore s državnim tijelima, ustanovama, poslodavcima iz prethodnog stavka i drugim pravnim osobama o postojanju zajedničkog interesa za izvršavanje rada za opće dobro i upućivanju osuđenika na rad za opće dobro.

Ugovor iz prethodnog stavka ovoga članka sadrži opis djelatnosti poslodavca, vrste poslova na kojima osuđenik može izvršavati rad za opće dobro, mjesto izvršavanja rada za opće dobro, spisak osoba koja mogu biti imenovana za povjerenike, vrijeme trajanja ugovora, uvjete pod kojima se može raskinuti ugovor, prava i obveze Ministarstva pravde i poslodavca i druga pitanja od značaja za izvršavanje rada za opće dobro.

Ministarstvo pravde vodi evidenciju poslodavaca s kojima su zaključeni ugovori iz stavka 3. ovog člana i popis radnih mesta.

Članak 22.

Ministarstvo pravde donosi rješenje o rasporedivanju na rad osuđenika i rješenje o imenovanju povjerenika u roku od 15 dana od prijema pravosnažne presude.

Osuđenik se rješenjem rasporeduje na rad na raspoloživo radno mjesto, sukladno odredbama ovog Pravilnika.

Prije donošenja rješenja o rasporedivanju na rad za opće dobro, Ministarstvo pravde upućuje osuđeniku na liječnički pregled, radi utvrđivanja zdravstvene sposobnosti za obavljanje poslova na koje se rasporeduje.

Rješenjem iz stavka 1. ovog članka, u dogovoru s poslodavcem, određuje se početak, raspored i završetak izvršavanja rada za opće dobro.

Vrijeme izvršavanja rada za opće dobro, zavisno od potrebe, vrste i mjeseta rada, po prijedlogu osuđenika, može se, izmjenom rješenja, prilagoditi potrebama osuđenika.

Ministarstvo pravde obavještava sud koji je donio presudu o početku izvršavanja rada za opće dobro.

Članak 23.

Rješenje ministra pravde o rasporedivanju osuđenika na rad za opće dobro je konačno i protiv njega se ne može pokrenuti upravni spor.

Članak 24.

Ako se osuđenik shodno odredbi članka 22. stavak (4) ovog Pravilnika, u roku od osam dana od kada je pozvan ne javi državnom službeniku Ministarstva pravde, radi rasporedivanja i izvršavanja rada za opće dobro ili mu poziv nije mogao biti dostavljen na adresu koju je dao Sudu prilikom zamjene kazne zatvora radom za opće dobro ili ukoliko se ne javi poslodavcu ili drugoj pravnoj osobi kod kojeg je raspoređen rješenjem ministra pravde ili odbija raditi, van razloga iz čl. 31. i 32. ovog Pravilnika, ministar pravde će o tome obavijestiti Sud radi donošenja odluke o izvršavanju provobitno izrečene kazne zatvora.

Članak 25.

Rješenjem o imenovanju povjerenika određuju se prava i obaveze povjerenika, period za koji se povjerenik imenuje, ime i prezime osuđenika kojeg nadzire u obavljanju rada za opće dobro i utvrđuje naknadu za obavljanje poslova povjerenika.

Ministarstvo pravde donosi Pravilnik o mjerilima za utvrđivanje naknade povjerenicima.

Članak 26.

Protiv rješenja ministra pravde o imenovanju povjerenika dozvoljeno je pravo žalbe Ministarstvu pravde u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Žalba na rješenje iz stavka (1) ovog članka ne zadržava izvršenje rješenja.

Rješenje po žalbi iz stavka (2) ovog članka je konačno i protiv njega se ne može voditi upravni spor.

Članak 27.

Povjerenik koji obavlja izravni nadzor nad izvršavanjem rada za opće dobro može biti zamijenjen:

- 1) na osobni zahtjev;
- 2) zbog nastale iznenadne spriječenosti povjerenika da obavlja navedene poslove i
- 3) zbog osnovane sumnje u nepriistrasnost povjerenika ili postojanja okolnosti koji ukazuju na mogući sukob interesa.

Ukoliko povjerenik ne obavlja savjesno i u skladu sa propisima izravni nadzor nad izvršavanjem rada za opće dobro, ministar pravde može razriješiti povjerenika i imenovati drugog

povjerenika na prijedlog rukovodioca pravne osobe kod kojeg se izvršava navedena sankcija.

Protiv rješenja iz stavka (2) ovog članka, povjerenik ima pravo žalbe Ministarstvu pravde u roku od tri dana od dana prijama rješenja.

Žalba na rješenje ne zadržava izvršenje rješenja.

Rješenje doneseno po žalbi je konačno i protiv njega se ne može pokrenuti upravni spor.

Rješenje iz stavka (2) ovog članka upisuje se u knjigu evidencije povjerenika koju vodi Ministarstvo pravde shodno članku 19. ovog Pravilnika u svezi sa člankom 11. Pravilnika o izboru, načinu rada, odgovornosti, obučavanju i evidenciji povjerenika za izvršenje kaznene sankcije rad za opće dobro na slobodi ("Službeni glasnik BiH", br. 54/07 i 41/10).

Članak 28.

Na radno vrijeme osuđenika, odmor u toku rada, dnevni i tjedni odmor, te uporabu sredstava zaštite na radu, primjenjuju se opći propisi, odnosno akti poslodavca.

Poslodavac osigurava osuđenike od nezgoda na poslu i profesionalnih oboljenja, za vrijeme rada za opće dobro.

Osuđenik je odgovoran za štetu koju, za vrijeme rada za opće dobro, namjerno ili grubom nepažnjom prouzrokuje poslodavcu.

Članak 29.

Ukoliko poslodavac nije u mogućnosti organizirati kolektivni prijevoz osuđenika zajedno sa ostalim radnicima ili uposlenicima a udaljenost mjeseta prebivališta osuđenika i mjeseta rada zahtjeva korištenje javnog prijevoza, u takvim okolnostima, na prijedlog poslodavca Ministarstvo pravde može priznati troškove u svezi naknade za prijevoz do visine mjesečne naknade prijevoza određene za uposlenike i službenike institucija Bosne i Hercegovine shodno propisima Vijeća ministara BiH.

Članak 30.

Za vrijeme izvršavanja rada za opće dobro kod poslodavca ili druge pravne osobe osuđenik ima pravo na topli obrok za vrijeme rada.

Refundaciju sredstava temeljem troškova toplog obroka, poslodavac može zatražiti od Ministarstva pravde i čija visina ne može biti veća od visine toplog obroka određenog po jednom radnom danu za uposlenika ili službenika na razini institucija Bosne i Hercegovine sukladno donesenim propisima od strane Vijeća ministara BiH.

Članak 31.

Izvršavanje rada za opće dobro može biti odgodeno ili prekinuto na molbu osuđenika, njegovog branitelja ili centra za socijalni rad.

Molba se podnosi Ministarstvu pravde. U molbi se moraju navesti razlozi i dokazi o činjenicama koje opravdavaju odgodu ili prekid pod okolnostima iz članka 132. stavak (3) i (4) Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjeri ("Službeni glasnik BiH", br. 12/10 i 100/13).

Molba za odgodu izvršavanja rada za opće dobro može se podnijeti u roku od tri dana od dostavljanja rješenja o rasporedu na rad za opće dobro, a nakon proteka toga roka, ako su razlozi za odgodu nastali kasnije, a izvršavanje rada za opće dobro još nije započeto, ali ne kasnije od četrdeset osam sati po saznanju za njihovo postojanje.

Molba sadržava izvršavanje rješenja o radu za opće dobro.

Molba za prekid izvršavanja rada za opće dobro može se podnijeti u roku od dvadeset četiri sata od nastupanja okolnosti koja je razlog za prekid.

Molba zadržava izvršavanje rješenja o rasporedu na rad za opće dobro.

Rješenje o odgodu, odnosno rješenje o prekidu izvršavanja rada za opće dobro donosi ministar pravde, u roku od tri dana od prijama molbe.

Članak 32.

Razlozi za odgodu ili prekid izvršavanja rada za opće dobro su:

- 1) iznenadno oboljenje osuđenika,
- 2) smrtni slučaj, teška bolest ili nastupanje okolnosti u kojima je, prema mišljenju centra za socijalni rad, osuđenik postao jedini obvezni osiguravatelj brige o malodobnoj djeci, bračnom ili vanbračnom drugu, roditelju, usvojitelju ili usvojeniku,
- 3) potreba obavljanja ili dovršenja radova izazvanih elementarnom nepogodom ili drugom nesrećom, zbog čijeg neobavljanja bi nastala znatna materijalna šteta, a u užoj obitelji osuđenika nema druge radno - sposobne osobe.

Osim u slučajevima iz prethodnog stavka, Ministarstvo pravde može, izuzetno i u drugim opravdanim slučajevima, prekinuti izvršavanje rada za opće dobro, ali ne na period duži od perioda utvrđenog u stavku (4) ovog članka.

Postojanje razloga iz stavka (1) i (2) ovog članka, osuđenik dokazuje odgovarajućom potvrdom ili drugom ispravom.

Izvršavanje rada za opće dobro iz razloga iz stavka (1) točke 1. ovoga članka može se odgoditi ili prekinuti dok bolest traje, zbog razloga iz točke 2. najduže do dvadeset dana, zbog razloga iz točke 3. do dovršetka posla, a najduže do dvadeset dana, a u slučaju iz stavka (2) ovoga članka najduže do tri dana.

Ponovljene odgode izvršavanja rada za opće dobro ne mogu trajati ukupno duže od šest mjeseci.

U slučaju ponovljene odgode izvršenja rada za opće dobro zbog bolesti osuđenika, koja traje duže od šest mjeseci, Ministarstvo pravde o tome obavještava sud koji je izrekao presudu, koji donosi odluku u dalnjem izvršavanju presude.

Ponovljeni prekidi izvršavanja rada za opće dobro ne mogu trajati duže od trideset dana.

U slučaju ponovljenog prekida izvršenja rada za opće dobro zbog bolesti osuđenika, koja traje duže od trideset dana, Ministarstvo pravde o tome obavještava sud koji je izrekao presudu, koji donosi odluku u dalnjem izvršavanju presude.

Na odgodu vojnim obveznicima shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim se reguliše odgoda izvršavanja kazne zatvora vojnim obveznicima.

Odgoda i prekid izvršenja rada za opće dobro ne može se odobriti ako će zbog odgode ili prekida izvršenja nastupiti zastarjelost izvršenja rada za opće dobro.

Članak 33.

Prilikom upućivanja osuđenika na rad za opće dobro, državni službenik upoznaje osuđenika sa pravima i dužnostima u toku izvršavanja rada za opće dobro, načinom na koji može ostvariti svoja prava i posljedicama neurednog izvršavanja ili neizvršavanja rada za opće dobro.

Povjerenik je dužan osuđenika uvesti u posao, pružiti mu potrebnu pomoć i zaštitu, te u suradnji sa državnim službenikom, nadgledati ispunjenje obveze rada za opće dobro.

Državni službenik može povjereniku davati bliža uputstva i određivati uslove za izvršavanje rada za opće dobro.

Državni službenik dužan je, najmanje jednom u deset dana, izvršiti lični uvid u izvršenje rada za opće dobro i o tome unijeti zabilješku u osobni list osuđenika.

Članak 34.

U Ministarstvu pravde se vodi matična knjiga osuđenika i osobni list osuđenika.

Povjerenik vodi osobni list za svakog osuđenika nad kojim vrši nadzor (kontrolu).

Uputstvo o matičnoj knjizi osudenika i osobnom listu donosi ministar pravde.

Članak 35.

Matična knjiga osudenika sadrži osobne podatke o osuđeniku, podatke o sudskoj presudi, o vremenu i mjestu izvršavanja rada za opće dobro, podatke iz zaključnog izvješća o obavljenom radu za opće dobro i druge podatke, sukladno Uputstvu o matičnoj knjizi osudenika.

Članak 36.

Za svakog osudenika u Ministarstvu pravde vodi se osobni list.

U osobni list se upisuju podaci o osuđeniku i ulaze dokumentacija potrebna za praćenje zakonitosti izvršavanja rada za opće dobro, a posebno:

- 1) presuda,
- 2) rješenje o raspoređivanju na rad za opće dobro i druge odluke koje se odnose na rad za opće dobro i njegovo izvršavanje,
- 3) program izvršavanja i njegove izmjene,
- 4) zabilješke o zapažanjima i mišljenjima državnog službenika i povjerenika,
- 5) obaveštenja povjerenika o izvršavanju, odnosno zanemarivanju izvršavanja rada za opće dobro,
- 6) prigovor osuđenika i odluka ministra pravde po prigovoru,
- 7) izvješće povjerenika o završenom radu za opće dobro,
- 8) zaključno izvješće o obavljenom radu za opće dobro.

Povjerenik vodi osobni list za svakog osuđenika, u koji upisuje podatke i ulaze dokumentaciju potrebnu za praćenje izvršavanja rada za opće dobro, a posebno:

- 1) rješenje o raspoređivanju na rad za opće dobro,
- 2) program izvršavanja i njegove izmjene,
- 3) zapažanja i mišljenja povjerenika,
- 4) izvješće o radu i ponašanju osuđenika,
- 5) izvješće o završetku rada za opće dobro.

Osuđenik ima pravo uvida u sve podatke iz osobnog lista.

Članak 37.

O radu i ponašanju osuđenika povjerenik podnosi izvješće Ministarstvu pravde.

Izvješće se podnosi nakon svake trećine izvršenog rada, a po potrebi i češće.

O zanemarivanju obaveze rada za opće dobro, povjerenik, bez odlaganja, obaveštava Ministarstvo pravde.

Nakon izvršenja rada za opće dobro, povjerenik podnosi Ministarstvu pravde izvješće o završenom radu za opće dobro.

Na temelju izvješća povjerenika o završenom radu za opće dobro, Ministarstvo pravde sačinjava zaključni izvještaj o obavljenom radu za opće dobro i dostavlja ga суду koji je izrekao presudu.

Članak 38.

Zanemarivanjem obaveze rada za opće dobro smatra se kašnjenje na rad, neopravданo izostajanje s rada, napuštanje rada i namjerno dovodenje sebe u stanje umanjene radne sposobnosti, namjerno ostecenje sredstava za rad, nepostizanje organizacije i načina rada, ponašanje i odnosi sa zaposlenicima poslodavca ili korisnicima rada koji ne doprinose ostvarenju posebnog cilja toga rada.

U slučaju iz stavka (1) ovoga članka, povjerenik, bez odlaganja, obaveštava Ministarstvo pravde.

U slučaju ponovljenog zanemarivanja obaveze rada za opće dobro, poslodavac može raskinuti ugovor iz članka 21. stavak (5) ovog Pravilnika, pod uvjetima utvrđenim ugovorom.

Poslodavac je dužan pismeno i bez odlaganja, obavijestiti Ministarstvo pravde o namjeri raskidanja ugovora, a Ministarstvo pravde o tome obaveštava sud koji je donio odluku o zamjeni kazne zatvora radom za opće dobro.

Ukoliko sud, u roku od 15 dana od dana prijema obavijestenja o raskidu ugovora, ne odluci da osuđenika vrati na izdržavanje kazne zatvora, Ministarstvo pravde obavezno je osuđeniku osigurati izvršenje rada za opće dobro kod drugog poslodavca.

Članak 39.

Osuđenik ima pravo prigovora ministru pravde u vezi sa podacima u osobnom listu, na program rada i izvješće povjerenika, te na nepravilan odnos državnog službenika i povjerenika prema njemu za vrijeme rada za opće dobro.

Državni službenik i povjerenik su dužni prigovore zabilježiti u osobni list i dostaviti ih ministru pravde.

U roku ne dužem od osam dana od prijama prigovora, Ministarstvo pravde, dužno je saslušati osuđenika, državnog službenika i povjerenika i utvrditi opravdanost prigovora, a u dalnjem roku od tri dana dužno je dati pisano uputstvo za otklanjanje opravdanih razloga prigovora ili odrediti drugog državnog službenika ili povjerenika nadležnog za tog osuđenika.

V. NADZOR

Članak 40.

Nadzor nad sprovođenjem ovog Pravilnika, nadzor nad izvršavanjem rada za opće dobro i nadzor nad radom povjerenika vrši Ministarstvo pravde.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 41.

U roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovog Pravilnika, ministar pravde Bosne i Hercegovine donijet će:

- 1) Pravilnik o izboru, načinu rada, odgovornosti, obučavanju i evidenciji povjerenika
- 2) Pravilnik o mjerilima za utvrđivanje naknade povjerenicima
- 3) Uputstvo o matičnoj knjizi i osobnom listu osuđenika.

Članak 42.

U roku od 90 dana od dana donošenja ovog Pravilnika, Ministarstvo pravde je dužno:

- 1) utvrditi listu poslodavaca koji ispunjavaju uslove za obavljanje rada za opće dobro na slobodi,
- 2) zaključiti ugovore s poslodavcima u obavljanju rada za opće dobro,
- 3) imenovati povjerenika i
- 4) organizovati obuku povjerenika.

Članak 43.

Ministarstvo pravde obaveštava Sud u BiH o mogućnosti izvršavanja rada za opće dobro, vrsti poslova za opće dobro i broju osuđenika koji mogu izvršavati rad za opće dobro.

Članak 44.

Danom stupanja na snagu ovog Pravilnika prestaje da važi Pravilnik o vrsti i uvjetima za izvršenje kaznene sankcije rada za opće dobro na slobodi ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06, 43/10 i 18/14).

Članak 45.

Pročišćeni tekst Pravilnika objavit će se u "Službenom glasniku BiH" i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 07-02-2-11763/15

15. prosinca 2015. godine
Ministar
Sarajevo

Josip Grubeša, v. r.

На основу члана 208. став (3) Закона Босне и Херцеговине о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера ("Службени гласник БиХ", бр. 12/10 и 100/13) и члана 43. ст. (1) и (3) Кривичног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 03/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15 и 40/15), у вези са чланом 54. Јединствених правила за израду правних прописа у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 11/05, 58/14 и 60/14), у циљу усклађивања норми у поретку и олакшане примјене, министар правде Босне и Херцеговине утврђује пречишћени текст Правилника о врсти и условима за извршење кривичне санкције рада за опште добро на слободи ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06, 43/10 и 18/14)

ПРАВИЛНИК

О ВРСТИ И УСЛОВИМА ЗА ИЗВРШЕЊЕ КРИВИЧНЕ САНКЦИЈЕ РАДА ЗА ОПШТЕ ДОБРО НА СЛОБОДИ "ПРЕЧИШЋЕНИ ТЕКСТ"

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим Правилником утврђују се врсте и услови за извршење кривичне санкције рада за опште добро на слободи, која представља посебну кривично - правну мјеру, односно мјеру из категорије алтернативних кривичних санкција, коју у законом предвиђеном поступку изрекне Суд Босне и Херцеговине, инострански суд за дјела предвиђена у Кривичном закону Босне и Херцеговине или је то предвиђено Међународним уговором, као и на захтјев осуђеног лица ако му је та санкција изречена у ентитетским судовима за дјела предвиђена Кривичним законом Босне и Херцеговине.

Рад за опште добро на слободи (у даљњем тексту: рад за опште добро), извршава Министарство правде Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Министарство правде).

Члан 2.

Кад суд одмјери и изрекне казну затвора од највише до једне године, истовремено може одредити да се изречена казна, уз пристанак оптуженика, замијени радом за опште добро.

Одлука да се казна затвора замијени радом за опште добро заснива се на ојени да, узимајући у обзир све околности које одређују врсту и распон казне, извршење казне затвора не би било неопходно за остварење сврхе кажњавања, али истовремено условна казна не би била довољна за постизање опште сврхе кривично-правних санкција.

Члан 3.

Рад за опште добро одређује се у трајању сразмјерно изреченој казни затвора од најмање десет до највише деведесет радних дана. Рок извршења рада за опште добро не може бити краћи од једног мјесеца нити дужи од једне године.

Под радним даном подразумијева се осмосатно радно вријеме, односно седмично радно вријеме лица распоређеног на рад за опште добро износи 40 сати, а распоређује се на најмање пет радних дана.

Лица која ради пуно радно вријеме по основу наведене кривично - правне мјере, имају право на одмор у току радног дана у трајању од 30 минута.

Члан 4.

Одмјеравајући трајање рада за опште добро као и рок извршења тог рада, суд ће узети у обзир изречену казну

затвора која се замјењује и могућности учиниоца у погледу његове личне ситуације и запослења.

Број радних дана за опште добро у току једног мјесеца које ће осуђеник извршавати као замјена за изречену казну затвора одредит ће суд с тим да први мјесец рада мора имати најмање десет радних дана а сви остали мјесеци свеукупно могу имати највише до осамдесет радних дана.

У циљу сразмјерног одређивања рада за опште добро изреченој казни затвора, дјелимично извршио рад за опште добро, суд ће донијети одлуку о извршењу казне затвора у трајању сразмјерном времену преосталог рада за опште добро.

Трајање рада за опште добро одређује се сразмјерно изреченој казни затвора у трајању од најмање 10 до највише 90 радних дана, па ће на основу тога суд тражити однос између висине изречене казне затвора и трајања рада за опште добро посебно у случајевима када је осуђени само дјелимично извршио рад за опште добро.

Члан 5.

У случају када осуђеник по истеку одређеног рока, није извршио или је само дјелимично извршио рад за опште добро, суд ће донијети одлуку о извршењу казне затвора у трајању сразмјерном времену преосталог рада за опште добро.

Члан 6.

Замјена казне затвора радом за опште добро може се примјенити и у случајевима када се одлуком суда новчана казна замјењује казном затвора, сходно члану 47. Кривичног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 03/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15 и 40/15).

Члан 7.

Извршавање рада за опште добро према осуђенику започиње након правоснажности судске пресуде.

Рад за опште добро траје најмање 10 а највише 90 дана, у складу с пресудом из претходног става.

Рад за опште добро извршава се у мјесту пребивалишта, односно боравишта осуђеника.

Рок за упуњавање осуђеника на извршавање рада за опште добро не може бити краћи од једног мјесеца ни дужи од једне године од дана достављања пресуде Министарству правде.

Осуђеник не сноси трошкове извршавања рада за опште добро нити плаћа таксе на поднешке, службене радње и одлуке у вези с примјеном овога правилника.

Рад за опште добро је бесплатан и не служи постизању добити.

Члан 8.

Сврха извршавања рада за опште добро је да се, уважавајући општу сврху кривично - правних санкција, осуђеник којем је, под одређеним условима и обавезама, ограничена слобода, не искључи из друштва, већ да, уз помоћ и надзор друштвене заједнице, добровољно личним поступцима, радом и односом према посљедицама изазваним почињеним дјелом развије свијест о штетности одређених понашања и одговорности за штетне посљедице.

Члан 9.

Рад за опште добро је бесплатан и не смије служити постизању добити и лице према којем се примјењује наведена кривична санкција не сноси трошкове извршења.

У вези трошкова извршавања кривичне санкције рад за опште добро органи за провођење закона или другог прописа у складу са законом, требају имати адекватна финансијска

средства из јавног буџета за провођење санкција или мјера у заједници.

Рад за опште добро је санкција или мјера која подразумијева неплаћени рад који користи заједници и која кроз елементе радне дисциплине и обавезног неплаћеног рада, задовољава сврху казне у виду друштвене осуде почињеног кривичног дјела уз истовремени утицај на спрјечавање учиниоца да убудуће не почини кривично дјело и чији је циљ да код осуђеног лица створи осећај да може бити користан члан заједнице, да доприноси заједници и да се на тај начин одужи заједници за почињено кривично дјело којим је оштетио друштвени заједницу.

Члан 10.

Државни органи, установе и друга правна лица дужни су сарађивати с Министарством правде, у извршавању рада за опште добро, кад то Министарство правде од њих затражи.

Члан 11.

Рад за опште добро, може се обављати у државним органима, установама и другим правним лицима (у даљем тексту: послодавац), које обављају дјелатност у оквиру које се може остварити општа сврха кажњавања извршавања кривично - поправних санкција и посебна сврха извршења рада за опште добро.

Дјелатност послодавца треба бити хуманитарна, еколошка, комунална, услужна, као и свака друга дјелатност за коју Министарство правде сматра да се са истом може постићи општа сврха извршавања, као и посебна сврха извршавања наведене кривичне санкције.

Члан 12.

Послови на којима се обавља рад за опште добро у државним органима могу бити:

1. Административно - технички,
2. Оперативно - технички и
3. Помоћни послови.

Члан 13.

Послови на којима се обавља дјелатност у установама могу бити помоћни и административно - технички послови у јавним установама чији је оснивач Савјет министара БиХ, Федерација БиХ, Република Српска, Бројко Дистрикт БиХ, кантони Федерације БиХ или у установама у којима су наведени органи повјерили јавна овлаштења, општине, као и у другим установама у области физичке културе, културе, образовања, науке, здравства, дјечје заштите, социјалне заштите и социјалне сигурности.

Члан 14.

Послови на којима се обавља дјелатност у другим правним лицима могу бити послови неквалификованог до висококвалификованог радника, односно помоћни и административно-технички послови у јавним предузећима чији су оснивачи органи из члана 13. овог Правилника, предузећима, фирмама, као и другим правним лицима или удружењима.

Члан 15.

Послови код послодавца код којег је осуђеник до тада био у радном односу могу бити исти послови на којима је осуђеник до тада радио или други послови.

Члан 16.

Министарство правде распоређује осуђенике на рад за опште добро, одређује врсту послова и радно место на којем ће се обављати рад за опште добро, водећи рачуна о способностима и знањима осуђеног лица.

Министарство правде непосредно предузима мјере за побољшање извршавања рада за опште добро, пружа

стручну помоћ, прикупља и обрађује статистичке податке, те обавља и друге послове прописане овим Правилником и другим прописима.

Министарство правде сарађује с другим државним органима, научним и другим установама, струковним удружењима, другим правним лицима и појединцима, ради побољшања услова извршавања рада за опште добро и помоћи осуђеницима.

Министарство правде, кад је то у јавном интересу или кад то нађе за потребно, ради упознавања јавности, обавештавајући јавност о условима и стању извршавања рада за опште добро, ради укључивања друштвене заједнице у поступку извршавања.

II. НАЧЕЛА ИЗВРШАВАЊА РАДА ЗА ОПШТЕ ДОБРО

Члан 17.

Рад за опште добро извршава се на начин који осуђенику и његовој породици јамчи поштовање људског достојанства, основних права и слобода и приватности.

Забранује се дискриминација заснована на раси, боји коже, сполу, језику, религији или вјеровању, политичком или другим ујверењима, националном и социјалном поријеклу.

Осуђеник, који је био подвргнут незаконитом поступању или дискриминацији из става (2) овога члана, има право на накнаду штете.

Члан 18.

Рад за опште добро извршава се према појединачном програму извршавања у складу са овим Правилником.

Појединачни програм из става (1) овог члана утврђује државни службеник и повјереник за сваког осуђеника, а на основу особина личности, личних прилика, здравственог стања, запослења, способности и стручности осуђеника.

III. ОРГАНИ, ЛИЦА И НАЧИН ИЗВРШАВАЊА РАДА ЗА ОПШТЕ ДОБРО

Члан 19.

Министарство правде извршава правоснажну пресуду о замјени казне затвора радом за опште добро, путем државног службеника Министарства правде и повјереника.

Повјереник је запосленик правног лица код којег се обавља рад за опште добро (у даљем тексту: повјереник), којег на приједлог руковођиоца тог правног лица, рјешењем именује министар правде и који обавља непосредни надзор над извршавањем рада за опште добро.

Државни службеник из става 1. овог члана и повјереник може бити лице које има завршену високу стручну спрему, радио искуство у трајању од најмање три године и примјерене људске особине које могу бити узор понашања осуђеника.

Изузетно, повјереник не мора имати високу стручну спрему, уколико у том правном лицу нема одговарајућих запосленика високе стручне спреме.

Министарство правде води евиденцију повјереника.

За свој рад државни службеник и повјереник су одговорни министру правде.

Члан 20.

Министарство правде организује обуку, ради оспособљавања повјереника и упознавања са њиховим правима и обавезама.

У организовану обуку повјереника, Министарство правде може затражити помоћ од министарства надлежних за здравство, рад и социјалну заштиту, образовање и спорт, а по потреби и других државних органа, установа, удружења и појединачних стручњака (социјални запосленик, педагог, психолог и сл.).

Министар правде доноси Правилник о начину рада, одговорности, обучавању и евиденцији повјереника.

IV. ИЗВРШАЊЕ РАДА ЗА ОПШТЕ ДОБРО

Члан 21.

Дјелатност у оквиру које се обавља рад за опште добро мора одговарати општој сврси кривично - правних санкција и посебном циљу овога рада.

Рад за опште добро може се извршавати код послодавца код којег је осуђеник до тада био у радном односу, уколико је с тим сагласан послодавац и осуђеник.

Министар правде закључује уговоре с државним органима, установама, послодавцима из претходног става и другим правним лицима о постојању заједничког интереса за извршавање рада за опште добро и упућивању осуђеника на рад за опште добро.

Уговор из претходног става овога члана садржи опис дјелатности послодавца, врсте послова на којима осуђеник може извршавати рад за опште добро, место извршавања рада за опште добро, списак лица која могу бити именована за повјереника, вријеме трајања уговора, услове под којима се може раскинути уговор, права и обавезе Министарства правде и послодавца и друга питања од значаја за извршавање рада за опште добро.

Министарство правде води евиденцију послодавца с којима су закључени уговори из става 3. овог члана и попис радних места.

Члан 22.

Министарство правде доноси рјешење о распоређивању на рад осуђеника и рјешење о именовању повјереника у року од 15 дана од пријема правоснажне пресуде.

Осуђеник се рјешењем распоређује на рад на расположиво радно место, у складу с одредбама овог Правилника.

Прије доношења рјешења о распоређивању на рад за опште добро, Министарство правде упућује осуђенику на њекарски преглед, ради утврђивања здравствене способности за обављање послова на које се распоређује.

Рјешењем из става (1) овог члана, у договору с послодавцем, одређује се почетак, распоред и завршетак извршавања рада за опште добро.

Вријеме извршавања рада за опште добро, зависно од потребе, врсте и места рада, по приједлогу осуђеника, може се, измјеном рјешења, прилагодити потребама осуђеника.

Министарство правде обавјештава суд који је донио пресуду о почетку извршавања рада за опште добро.

Члан 23.

Рјешење министра правде о распоређивању осуђеника на рад за опште добро је коначно и против њега се не може покренuti управни спор.

Члан 24.

Ако се осуђеник сходно одредби члана 22. став (4) овог Правилника, у року од осам дана од када је позван не јави државном службенику Министарства правде, ради распоређивања и извршавања рада за опште добро или му позив није могао бити достављен на адресу коју је дао Суду приликом замјене казне затвора радом за опште добро или уколико се не јави послодавцу или другом правном лицу код којег је распоређен рјешењем министра правде или одбија радити, ван разлога из чл. 31. и 32. овог Правилника, министар правде ће о томе обавијестити Суд ради доношења одлуке о извршавању првобитно изречене казне затвора.

Члан 25.

Рјешењем о именовању повјереника одређују се права и обавезе повјереника, период за који се повјереник именује,

име и презиме осуђеника којег надзире у обављању рада за опште добро и утврђује накнаду за обављање послова повјереника.

Министарство правде доноси Правилник о мјерилима за утврђивање накнаде повјереницима.

Члан 26.

Против рјешења министра правде о именовању повјереника дозвољено је право жалбе Министарству правде у року од три дана од дана пријема рјешења.

Жалба на рјешење из става (1) овог члана не задржава извршење рјешења.

Рјешење по жалби из става (2) овог члана је коначно и против њега се не може водити управни спор.

Члан 27.

Повјереник који обавља непосредни надзор над извршавањем рада за опште добро може бити замјењен:

- 1) на лични захтјев;
- 2) због настале изненадне спријечености повјереника да обавља наведене послове и
- 3) због основане сумње у непристрасност повјереника или постојања околности који указују на могући сукоб интереса.

Уколико повјереник не обавља савјесно и у складу са прописима непосредни надзор над извршавањем рада за опште добро, министар правде може разријешити повјереника и именовати другог повјереника на приједлог руководиоца правног лица код којег се извршава наведена санкција.

Против рјешења из става (2) овог члана, повјереник има право жалбе Министарству правде у року од три дана од дана пријема рјешења.

Жалба на рјешење не задржава извршење рјешења.

Рјешење донесено по жалби је коначно и против њега се не може покренuti управни спор.

Рјешење из става (2) овог члана уписује се у књигу евиденције повјереника коју води Министарство правде сходно члану 19. овог Правилника у вези са чланом 11. Правилника о избору, начину рада, одговорности, обучавању и евиденцији повјереника за извршење кривичне санкције рад за опште добро на слободи ("Службени гласник БиХ", бр. 54/07 и 41/10).

Члан 28.

На радно вријеме осуђеника, одмор у току рада, дневни и седмични одмор, те употребу средстава заштите на раду, пријемују се општи прописи, односно акти послодавца.

Послодавац осигурува осуђенике од незгода на послу и професионалних оболења, за вријеме рада за опште добро.

Осуђеник је одговоран за штету коју, за вријеме рада за опште добро, намјерно или грубом непажњом проузрокује послодавцу.

Члан 29.

Уколико послодавац није у могућности организовати колективни превоз осуђеника заједно са осталим радницима или запосленицима а удаљеност места пребивалишта осуђеника и места рада захтјева кориштење јавног превоза, у таквим околностима, на приједлог послодавца Министарство правде може признати трошкове у вези накнаде за превоз до висине мјесечне накнаде превоза одређене за запослене и службенике институција Босне и Херцеговине сходно прописима Савјета министара БиХ.

Члан 30.

За вријеме извршавања рада за опште добро код послодавца или другог правног лица осуђеник има право на топли оброк за вријеме рада.

Refundaciju predstava po osnovu troškova toplog obroka poslodavač može zahtediti od Ministarstva pravde i čija visina ne može biti veća od visine toplog obroka određenog po jednom radnom danu za zaposljenika ili službenika na nivoju institucija Bosne i Hercegovine u skladu sa donesenim propisima od strane Savjeta ministara BiH.

Члан 31.

Izvršavanje rada za opštite dobro može biti odgođeno ili prekinuto na molbu osuđenika, njegovog branitelja ili centra za socijalni rad.

Molba se podnosi Ministarstvu pravde. U molbi se moraјu nавести razlozi i dokazi o činjenicama koje opravdavaјu odgodu ili prekid pod okolnostima iz člana 132. stav (3) i (4) Zakona Bosne i Hercegovine o izvršenju kriminalnih sankcija, pritvora i drugih mjera ("Službeni glasnik BiH", br. 12/10 i 100/13).

Molba za odgodu izvršavanja rada za opštite dobro može se podnijeti u roku od tri dana od dostavljanja rješenja o rasporedu na rad za opštite dobro, a nakon proteka tога roka, ako su razlozi za odgodu nastali kasnije, a izvršavanje rada za opštite dobro još nije započeto, ali ne kasnije od četrdeset osam sati po sазнању za njihovo postojanje.

Molba sadržava izvršavanje rješenja o radu za opštite dobro.

Molba za prekid izvršavanja rada za opštite dobro može se podnijeti u roku od dvadeset četiri sata od nastupaњa okolnosti koja je razlog za prekid.

Molba sadržava izvršavanje rješenja o rasporedu na rad za opštite dobro.

Rješenje o odgođi, odnosno rješenje o prekidu izvršavanja rada za opštite dobro donosi ministar pravde, u roku od tri dana od prijema molbe.

Члан 32.

Разlozi za odgodu ili prekid izvršavanja rada za opštite dobro су:

- 1) iznenadno oboljeњe osuđenika,
- 2) смртни случај, teška болест ili наступање околnosti u којима је, према мишљењу центра за социјални rad, осуђеник постао једини обавезни осигuravatelj бриге о малолjetnoј дјеци, брачном ili vanbraчном другу, родитељу, усвојитељу ili усвојенику,
- 3) потреба обављања ili довршења радова изазваних елементарном непогодом ili другом несрћem, због чијег необављања bi настала znatna materijalna šteta, a u užoj porodiци osuđenika nema другог radno - способног лица.

Osim u slučajevima iz prethodnog stava, Ministarstvo pravde može, izuzetno i u drugim opravdanim slučajevima, prekinuti izvršavanje rada za opštite dobro, ali ne na period duži od perioda utvrđenog u stavu (4) ovog člana.

Postojaњe razloga iz stava (1) i (2) ovog člana, osuđeniok dokazuje odgovaraјuћom potvrdom ili drugom ispravom.

Izvršavanje rada za opštite dobro iz razloga iz stava (1) tačke 1. ovoga člana može se odgoditi ili prekinuti dok bolest traje, zбog razloga iz tačke 2. najduže do dvadeset dana, zбog razloga iz tačke 3. do dovršetka posla, a najduže do dvadeset dana, a u slučaju iz stava (2) ovoga člana najduže do tri dana.

Ponovljenje odgode izvršavanja rada za opštite dobro ne mogu trajati ukupno duži od šest mjeseci.

U slučaju ponovljenje odgode izvršenja rada za opštite dobro zбog bolesti osuđenika, koja traje duži od šest

mjeseci, Ministarstvo pravde o tome obavještava sud koji je izrekao presudu, koji donosi odluku u daljem izvršavanju presude.

Ponovljeni prekidi izvršavanja rada za opštite dobro ne mogu trajati duži od trideset dana.

U slučaju ponovljenog prekida izvršenja rada za opštite dobro zбog bolesti osuđenika, koja traje duži od trideset dana, Ministarstvo pravde o tome obavještava sud koji je izrekao presudu, koji donosi odluku o daljem izvršavanju presude.

Na odgodu vojnim obveznicima sходно се примјењују одредбе закона којим се регулише одгода izvršavanja kazne zahtvara vojnim obveznicima.

Odgođa ili prekid izvršenja rada za opštite dobro ne може се одobriti ако ће због одгоде ili prekida izvršenja наступити застарјелost izvršenja rada za opštite dobro.

Члан 33.

Prilikom upućivanja osuđenika na rad za opštite dobro, državni службеник upoznaje osuđenika са правима и дужностима у току izvršavanja rada za opštite dobro, начином на који може оствarivati своја права и посљедицама неурđenog izvršavanja ili neizvršavanja rada za opštite dobro.

Povjerenik је дужан осуђeniku увести у посао, пружiti му потребну помоћ и заштиту, те у сарадњи са državnim службеником, надгледати испуњење обавеза rada za opštite dobro.

Državni службеник може повјеренику давати ближа uputstva и одређivati услове за izvršavanje rada za opštite dobro.

Državni службеник дужан је, најмање једном у десет dana, izvršiti лични увид u izvršenje rada za opštite dobro и o tome unijeti забиљешку u osobni лист osuđenika.

Члан 34.

У Ministarstvu pravde се води матична књига osuđenika и osobni лист osuđenika.

Povjerenik води osobni лист за сваког osuđenika nad којim vrши надзор (kontrolu).

Упутство о матичноj књизи osuđenika и osobnom листу donosi ministar pravde.

Члан 35.

Матична књига osuđenika sadrži личне податке o osuđeniku, податке o судскоj presudi, o времену и месту izvršavanja rada za opštite dobro, податке из закључног izještaja o obavljenom radu za opštite dobro и друге податке, u складу са Упутством о матичноj књизи osuđenika.

Члан 36.

Za svakog osuđenika u Ministarstvu pravde води се osobni лист.

U osobni лист се уписују подаци o osuđeniku и улаже документација потребна за праћење законитosti izvršavanja rada za opštite dobro, a посебно:

- 1) presuda,
- 2) rješenje o raspoređivanju na rad za opštite dobro и друге odluke koje се односе на rad za opštite dobro и његovo izvršavanje,
- 3) program izvršavanja и његove izmjene,
- 4) забиљешke o запажањима и мишљењима državnog службеника и povjerenika,
- 5) obavještењa povjerenika o izvršavanju, односно занемаривању izvršavanja rada za opštite dobro,
- 6) приговор osuđenika и odluka ministra pravde по приговору,
- 7) izještaj povjerenika o завршеном radu za opštite dobro,

- 8) закључни извјештај о обављеном раду за опште добро.

Повјерник води особни лист за сваког осуђеника, у који уписује податке и улаже документацију потребну за праћење извршавања рада за опште добро, а посебно:

- 1) рјешење о распоређивању на рад за опште добро,
- 2) програм извршавања и његове измене,
- 3) запажања и мисиљења повјереника,
- 4) извјештај о раду и понашању осуђеника,
- 5) извјештај о завршетку рада за опште добро.

Осуђеник има право увида у све податке из особног листа.

Члан 37.

О раду и понашању осуђеника повјерник подноси извјештај Министарству правде.

Извјештај се подноси након сваке трећине извршеног рада, а по потреби и чешће.

О занемаривању обавезе рада за опште добро, повјерник, без одлагања, обавјештава Министарство правде.

Након извршења рада за опште добро, повјерник подноси Министарству правде извјештај о завршеном раду за опште добро.

На основу извјештаја повјереника о завршеном раду за опште добро, Министарство правде сачињава закључни извјештај о обављеном раду за опште добро и доставља га суду који је изрекао пресуду.

Члан 38.

Занемаривањем обавезе рада за опште добро сматра се кашњење на рад, неоправдано изостајање с рада, напуштање рада и намјерно довођење себе у стање умањене радне способности, намјерно општећење средстава за рад, непоштовање организације и начина рада, понашање и односи са запосленицима послодавца или корисницима рада који не доприносе остварењу посебног циља тога рада.

У случају из става (1) овога члана, повјерник, без одлагања, обавјештава Министарство правде.

У случају поновљеног занемаривања обавезе рада за опште добро, послодавац може раскинути уговор из члана 21. stav (5) овог Правилника, под условима утврђеним уговором.

Послодавац је дужан писмено и без одлагања, обавијестити Министарство правде о намјери раскидања уговора, а Министарство правде о томе обавјештава суд који је донио одлуку о замјени казне затвора радом за опште добро.

Уколико суд, у року од 15 дана од дана пријема обавјештења о раскиду уговора, не одлучи да осуђеника врати на издржавање казне затвора, Министарство правде обавезно је осуђенику осигурати извршење рада за опште добро код другог послодавца.

Члан 39.

Осуђеник има право приговора министру правде у вези са подацима у особном листу, на програм рада и извјештају повјереника, те на неправилан однос државног службеника и повјереника према њему за вријеме рада за опште добро.

Државни службеник и повјереник су дужни приговоре забиљежити у особни лист и доставити их министру правде.

У року не дужем од осам дана од пријема приговора, Министарство правде, дужно је саслушати осуђеника, државног службеника и повјереника и утврдити оправданост приговора, а у даљњем року од три дана дужно је дати писано упутство за отклањање оправданих разлога приговора или одредити другог државног службеника или повјереника надлежног за тог осуђеника.

V. НАДЗОР

Члан 40.

Надзор над провођењем овог Правилника, надзор над извршавањем рада за опште добро и надзор над радом повјереника врши Министарство правде.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 41.

У року од три мјесеца од ступања на снагу овог Правилника, министар правде Босне и Херцеговине донијет ће:

- 1) Правилник о избору, начину рада, одговорности, обучавању и евиденцији повјереника
- 2) Правилник о мјерилима за утврђивање накнаде повјереницима
- 3) Упутство о матичној књизи и особном листу осуђеника.

Члан 42.

У року од 90 дана од дана доношења овог Правилника, Министарство правде је дужно:

- 1) утврдити листу послодаваца који испуњавају услове за обављање рада за опште добро на слободи,
- 2) закључити уговоре с послодавцима у обављању рада за опште добро,
- 3) именовати повјереника и
- 4) организовати обуку повјереника.

Члан 43.

Министарство правде обавјештава Суд у БиХ о могућности извршавања рада за опште добро, врсти послова за опште добро и броју осуђеника који могу извршавати рад за опште добро.

Члан 44.

Даном ступања на снагу овог Правилника престаје да важи Правилник о врсти и условима за извршење кривичне санкције рада за опште добро на слободи ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06, 43/10 и 18/14).

Члан 45.

Пречишћени текст Правилника објавит ће се у "Службеном гласнику БиХ" и ступа на снагу даном објављивања.

Број 07-02-2-11763/15
15. децембра 2015. године

Министар
Јосип Грубеша, с. р.
Сарајево

KONKURENCIJSKO VIJEĆE BOSNE I HERCEGOVINE

1133

Konkurenčijsko vijeće Bosne i Hercegovine je na osnovu člana 42. stav (2) Zakona o konkurencoji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), te člana 122. stav (2) i člana 123. stav (1) Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), u postupku покренутом zaključkom o pokretanju postupka broj 01-26-3-021-8-II/15 od 10.09.2015. godine, protiv privrednih subjekata Zavod za испитивање квалитета d.o.o. Mostar, Sv. Leopolda Mandića 9/1, 88 000 Mostar i drugi, одлуčujući po zahtjevu podnosioca zahtjeva za pokretanje postupka HIFA d.o.o. Tešanj, Krndije bb, 74 260 Tešanj broj 01-26-3-021-21-II/15 od 20.09.2015., na 114. (stotinučetraestog) sjednici održanoj дана 09.12.2015. године, donijelo